

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τὸν ἕκτον διατρέχουσαν καὶ δέκατόν μας χρόνον
καὶ μένει πάλιν ἔδρα μας ἡ γῆ τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια κ' ἐννιακόσα
κ' ἡ ψιλή μας πάντα δρωσα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — δὲ καὶ τὸ φράγμα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μέρη — δὲ καὶ φράγμα καὶ ἴσ' τὸ χέρι.

Εἰς γῶσιν φέρομεν παντός εὐμούσου τσελεπή
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμικοῦ» ἀνελλιπή
πρὸς δύο εἰκοσάφραγμα, κ' ὅποιος ἀπ' ἐξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ Ταχυδρομίων τέλη.

Μὰν τρίτην καὶ δέκατην
καὶ γυρίζει τὸ Παλάτι.

Ἐπτακόσα κ' ἑπτὰ
κ' ἀφθονοῦν τὰ λεπτά.

Πρὸς εὐρεθινὸν ὀργανωτοῦ τῶν Καραβιῶν καὶ τοῦ Στρατοῦ.

Τώρα ποὺ τὸ Ρωμαιοὺ μὲ φούρια καὶ μανία
κἀτι ζητεῖ, κἀτι διψᾷ, μὰ τί κ' αὐτὸ δὲν ξέρει,
τώρα ποὺ κ' ὁ Διάδοχος ἔπῃγε ἴσ' τῇ Γερμανία
καὶ λένε πῶς ὀργανωτὴ ἴσ' τὸ γυρισμὸ θὰ φέρη.

Τώρα ποὺ διοργανῶσαι ἀπὸ παντοῦ μυρίζει,
καὶ μὲ τὴν ὄρασιν ἴφρανε μικρῶν μεγάλων πάχος,
μεγάλα δὲ κατὰ θυμὸν καὶ φρένα μερμηρίζει
κάθε Ρωμῆς παλληκαρὸς καὶ κάθε Τουρκομάχος.

Τώρα ποὺ μίαν ζυμῶσαι παρατηρεῖται νέα
καὶ βλέπεις μπρὸς σου στρατηγὸν τὸν ὑποδεκανεῖα,
κ' ὁ Φασουλῆς τὸ βῆδι
σγκώθηκε ἴσ' τὸ πόδι,
κ' ἔδω κ' ἐκαὶ τοῦ κάπνιστος νὰ πάη νὰ μιλῆσθῃ
καὶ τῆς διοργανῶσαι, τὸ ζήτημα νὰ λύσθῃ.

Ὁ Φασουλῆς μονάρχος ὀλοσθία πγαίνει ἴσ' τῆς Γαλλίας τὰ Παρίσια.

Φ. — Χοίρετε, Γάλλοι προσφιλεῖς,
ὁ ξύλινος ὁ Φασουλῆς
ἐφθασε ἴσ' τὸ Παρίσι
μὴ χάρη νὰ ζητήσθῃ.

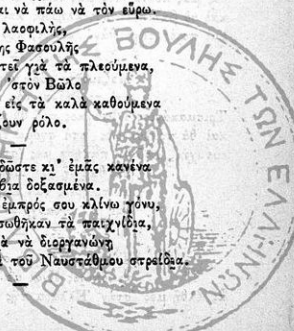
Δεχθῆτε, Γάλλοι, τῶν Ρωμῶν τὸν νέο Διογένη,
ποὺ μὲ τὴν διοργανῶσαι ταμπουρί θὰ σὰς γένη.
Δὲν ξέρετε πῶς μαρτυρῶ, δὲν ξέρετε πῶς ρέθω,
μὲ τὸ φανάρι ποὺ κρατῶ
ἄνθρωπον τώρα δὲν ζητῶ,
ὀργανωτῆν γυρεύω.

Τὸ δόλιο τὸ Ρωμαιοὺ ἔσχῃν τὰ παρασμένα,
διοργανῶσαι λαχταρῆ μὲς ἴσ' τὰ κουβερναλῆκα του,
κ' ὅποιος εὐρή γιὰ τοὺς Ρωμῆς ὀργανωτῆν κανένα
νὰ μοῦ τὸν φέρη γρήγορα νὰ πάρη τὰ βρεθῆκα του.

Τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην σὰς πρὸ χρόνων τὴν εἰζεύρω...
γιὰ ἴσ' τὴν πῆσαι μου ποὺ κάθεται νὰ πάω νὰ τὸν εὐρω.

Γαλλία μου λαοφιλεῖ,
κ' ὁ Διογένης Φασουλῆς
ὀργανωτῆν ἐκ μέρους σου ζητεῖ γιὰ τὰ πλεούμενα,
ποὺ τώρα μὲς ἴσ' τὸν Βῆλο
γυμνάζονται καὶ μαρτυροῦν εἰς τὰ καλὰ καθούμενα
χωρὶς νὰ παίζου ρόλο.

Ἀπὸ τοὺς τόσους ποῦχετε ὅσα κ' ἐμᾶς κανένα
νὰ μὴ σπῆσαι ἀδικα καρῆθια δοξασιένα.
Γαλλία, σὲ παρακαλῶ, κ' ἐμπρὸς σου κλίνω γόνυ,
ἴσ' τῆς πῆσαι τὰ ψέμματα, ἴσ' τῆς παχιόσια,
ὅσα κ' ἐμᾶς ὀργανωτῆν γιὰ νὰ διοργανῶσαι
καρῆθια καὶ πληρομῆκα καὶ τοῦ Ναυστάθμου στραφῆσαι.

Κι' ἄλλοτε διοργάνωσι μᾶς ἕκαν' ἕνας Γάλλος
 'στὰ Ναυτικά μεγάλας,
 κι' ἐκόνταυ τὸ Ναυτικὸ νὰ διοργανωθῆ
 κατὰ τὸν νέον τρόπον...

Θεὸς 'σχωρίστατον, 'πίθανε, χωρὶς ' ἀξιωθῆ
 καρποῦς νὰ δρῆψῃ κόπον.

Μὰ τώρα, Γάλλοι φίλτατοι, κι' ἐμεῖς θὰ κουνηθοῦμε
 κι' ἀπόφαισι τὸ 'δάλαμα νὰ διοργανωθοῦμε,
 καὶ γρήγορα νὰ παίζωμε μεγάλο κράτους ρόλο
 μὲ Γερμανοὺς γιὰ τὸ Στρατὸ καὶ Γάλλους γιὰ τὸ Στόλο.

Τώρα κι' ἐμεῖς ἀληθινὰ τὰ δόντια μας θὰ τρίξωμε,
 τώρα κι' ἐμεῖς ἀληθινὰ 'στὴ ὄρασι θὰ τὸ ρίξωμε,
 καὶ θὰ φανοῦμε θρέμματα
 τοῦ τόπου τοῦ ζευξίει...
 'τελειώσαν τὰ ψέμματα,
 κομμένο τὸ γελέκι.

᾽Ω Φραντζέζικοι, φίλοι πῶτοι, καὶ σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ,
 ποῦ σὰν πρῶτα φλογερὸ
 τὸ Ρωμαϊκὸ κινεῖται,
 σύμμαχοί μας νὰ φανθῆ.

Κι' ὁποιοι ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχει
 'στὴν πατρίδα του δουλειά,
 καὶ 'στὰ Βουλευτάρια τρέχει
 καὶ τὸν πρῶγ' ἢ ταμπιλιά,
 ν'ἔλθῃ μέσα 'στὴν Ἑλλάδα νὰ δουλέψῃ καὶ νὰ δράσῃ
 καὶ καλὰ νὰ τὴν πρᾶσῃ.

"Ὅλο θὰ διοργανῶνῃ
 μὲ τῆς πείρας του τὰς γνώσεις,
 κι' ὅταν πλέον τελειώσῃ
 τὰς σφᾶς διοργανώσεις,
 θὰ πηγαίνῃ 'στους Ναυστάθμους, νὰ ψαρεύῃ νύκτα 'μέρα
 συναγρίδες καὶ ρορούς...
 μὴ θαρρῆτε, φίλοι Γάλλοι, πῶς δὲν ἔχομ' ἐκεῖ πέρα
 διοργανωτὰς σοφοῦς.

'Βρίσκονται κι' ἐκεῖ φωστήρες τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς
 κι' 'στὰς ὥρας τῶν πολέμων καὶ 'στὰς ὥρας τῆς φυγῆς,
 ἀλλὰ τόσους τώρα τώρα 'θραυρίσαμε παράδες,
 ὅπου θέλωμα νὰ εἶνε κι' Ἑυρωπαῖοι ρουκαράδες.

᾽Ω Γαλλία, κι' ἀπὸ σένα διοργανωτὰς ζητῶ,
 ὅς μας πέντε, ὅς μας δέκα, καὶ πενήντα κι' ἑκατὸ,
 καὶ νὰ βάλωμε τοὺς κλήρους καὶ νὰ 'δοῦμε ποῦ θὰ πῶσῃ,
 καὶ ποῦς τώρα θὰν' ἐκείνοι, ποῦ θὰ λύσῃ καὶ θὰ δίσῃ.

Μαζευθῆτε γύρω γύρω
 καὶ τραβήξτε τὸν κλήρο.

Τριμακάριος ὁ Φράγκος, ποῦ θὰ κληρωθῆ γιὰ 'μᾶς
 καὶ θὰ τούλθῃ μὲς 'στὸ στόμα τίτουτος πρῶτος λουκουμαῖς,
 εὐτυχῆς, ποῦ θὰ πατήσῃ μὲς 'στὰ μέρη μας ἐκείνα
 καὶ θὰ 'ῶθ τὴν Σαλαμίνα
 μὲ τριήρεις τῶν Περσῶν
 καὶ μ' ἀνταύγειαν πυρῶν.

Τίτουτος, Γάλλοι, σᾶς 'μιλῶ,
 κι' ὁποιοι εἶναι μὲ μεγάλο
 ἄς ἔλθῃ μὲς 'στὴν Ἑλλάδα τῆς ἀμάδες νὰ μορφώσῃ

κι' ἄς μὴ χάνῃ τὸν καιρὸ του
 πρὶν πιερά τὸ μετακίνωσῃ
 καὶ κτυπήσῃ τὸ ξερὸ του.

"Ἄν ἐγνώριζε καθένας ποῖα τύχῃ τὸν προσμένει,
 τί χρυσῆ ζωὴ καὶ κότα,
 κι' ἂν ἐγνώριζε καθένας τι δηλοῦ καὶ τί σημαίνει
 'στῶν Ρωμῶν καὶ νῆς τὰ φῶτα,
 πῶς γιὰ τοῦτον θὰ πουλοῦμε καὶ τὸ τρῆσο τὸ βρακὶ μας,
 θ' ἀριβαρίζε μονάχος δίχως πρόσκλησι 'δική μας.

Πολυφίλιτος Γαλλία,
 πούγεις τόσα μεγαλεῖα,
 κι' εἰς ἐκθέσεις κατ' αὐτὰς
 προσκαλεῖς σοφοῦς καὶ μάγους,
 ὅσοι διοργανωτὰς
 εἰς Ρωμηοὺς ἀστακοφάγους.

Πλὴν πρὸς τὸ παρὸν ἀφίνο τὸ Παρίσι τῆς Γαλλίας
 καὶ πηγαίνω νὰ ζητήσω μερικῶς κι' ἐκ τῆς Ἀγγλίας.

**᾽Ο Φασουλᾶς ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων
 πηγαίνει 'στὰς Ἀγγλίας τὸ Λονδίον.**

'Ἦλθα τώρα κι' ἔδω πέρα,
 σύμμαχός μας Ἑγγλίτζα,
 'στὰ ποδάρια σου νὰ πῶσω
 καὶ νὰ σὲ παρακαλέσω

τώρα, ποῦ τὸν πόλεμό σου μὲ τοὺς Μπόρες θὰ τελειώσῃ
 καὶ τοῦ κράτους σου θ' ἀρχίσῃς τὰς μεγάλας οργανώσεις,
 ἕνα Λόρδο Ναυαρχό σου νὰ μᾶς στείλῃς δίχως ἄλλο,
 πρῆπι νάχομο κι' Ἑγγλίτζο γιὰ νὰ βοηθῇ τὸν Γάλλο.

Προσφίλης μας Ἑγγλιτζέρα,
 τῆς μητέρας μας μητέρα,
 ζήρεις δίχως νὰ 'στὸ πῶ
 πόσο πόσο σ' ἀγαπῶ.

Ξέρεις πῶς σὲ συμπαθοῦμε καὶ γραπτῶς καὶ διὰ γλώσσης
 κι' ὅταν σὺ τὴν νίκην δράττης κάνομε διαδόλωσεις,
 ὅλους ὅλους μᾶς φλογίζει τῆς Ἀγγλίας λαίφρος ἔρωσι,
 κι' εἶδες τί σταυρατοῖ μᾶς ἔτριξαν νὰ λάβωμε μέρος
 εἰς τῶν Σικώτων σου τὰς τάξεις μὲ προμάχων προθυμῶν,
 ἀλλὰ σὺ δὲν τοὺς εἰδήγῃς πρὸς μεγάλην σου ζημίαν.

᾽Ω κλεινὴ θηλασοκράτωρ, ποῦ μ' ἐκείνα τὰ βουὰ σου
 δεκα στόλους πολεμείας,
 συλλογίσου πῶς κι' ἐμεῖς
 ἐκαλλίσαμε 'στὴν πῆτρα τὸν μεγάλον Γιάδιστονά σου,
 μὲ τὸν ἔχομο κρυμμένο μέσα σ' ὑπογειῶν βάθῃ
 ἀπὸ φόβο μήπως πᾶθῃ.

Καθ' Ἑγγλιτζὸς ἄς ἀφήσῃ τοῦ Λονδίνου τῆς ὀμίχλαις,
 ναυαρχαία καὶ ναυστάθμους καὶ κουβέντας κουτοροῦ,
 κι' ἄς ἔλθῃ νὰ ταξιδεύῃ μὲ τῆς Κίσασι καὶ τῆς Κίχλαις.
 πότε 'στὴν Λειψοκουτάλα, πότε 'στὴν Κρεμμυσαροῦ.

Καὶ γιὰ τοῦτον τὸν ἀσικὴ τὸν παρὰ μας δὲν θὰ κλαίμε,
 Λόρδο Ναυαρχο τοῦ Στόλου κι' ἐκεῖ πέρα θὰ τὸν λίμε,
 καὶ θὰ μάθῃ ναργιλίδες
 νὰ καπνίζῃ σὰν κι' ἐμεῖς,